

GRONINGER

Vrijdag

COURANT

den 12 Julij.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen zijn voornemens, om op Woensdag, den 10, 11, 12 en 13 Julij 1833, telkens des namiddags te twee uren, ten overstaan van Mr. J. FRESEMAN VIETOR en R. DE SITTER, Notarissen voor het Arrondissement Winschoten, publiek te Verkoopen:

Eenige honderden Bunders KWELDERGRAS, staande op de Uiterdijken, achter den Stads Nieuwen Polder en Finsterwold.

Men zal den eersten dag achter de Behuizing van de Weduwe KORNELIUS JANS MÜLLER bij het Zijlhuis, op den Stads Nieuwen Polder, beginnen, en Zaterdag, den 13 Julij 1833, achter Finsterwold; — wordende de Gegadigden geïnformeerd, dat de afvoer van het Kweldergras, zoo als in vorige jaren, buitendijks zal kunnen geschieden.

GRONINGEN den 4 Julij 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: J. H. M. HORA SICCAM.

BEKENDMAKING.

De **STEDELIJKE SCHOOLKOMMISSIE** in de Stad Groningen brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat, volgens Raadsbesluit van den 27 April l.l., no. 7, te dezer Stede zal worden opgericht eene tweede Fransche School voor Meisjes, aan welke echter geene andere voordeelen verbonden zijn, dan de schoolgelden der leerlingen; weshalve de Stedelijke Schoolkommissie die Schoolhouders, welke eene akte van algemeene toelating hebben en genegen zijn naar deze plaats te staan, oproept, om hare akten van algemeene toelating, benevens bewijzen van goed gedrag en praktikalie geschiktheid voor het onderwijs, alsmede eene opgave der talen en vakken, in welke zij onderwijs kunnen geven, franko in te zenden ter secretarij dezer Stad, vóór den 29 Julij aanstaande; zullende de dag van het vergelijkend examen nader worden bepaald.

Gedaan te Groningen, den 10 Junij 1833.

Namens de Stedelijke Schoolkommissie voornd.

De Secretaris: R. LOHMAN.

De **ADMINISTRATEUR** van 'S RIJKS SCHATKIST in de Provincie Groningen adverteert, dat hij hem ontvangen is de Betaalsrol wegens Interest van Borgtogten over de eerste zes maanden van 1833; waarvan de Uithetaling zal plaats hebben, op vertoon der Akte van Inschrijving, van Dingsdag, den 16 Julij, tot den laatsten October 1833, des morgens van 9 tot 12 uren.

GRONINGEN

den 11 Julij 1833.

De Administrateur voornemd.

Bij afwezigheid van denzelfden:

J. WOLTERS, Boekh.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 2 Julij.

Z. M. de Koning heeft een besluit genomen, ter voorloopige verbetering van den burgerlijken staat der Joden in de provincie Posen, in afwachting, dat daaromtrent verordeningen voor het gansche koninkrijk zullen kunnen gemaakt worden.

AUGSBURG den 3 Julij.

Met den post uit Konstantinopel, van den 10 Junij, zijn ook hier brieven ontvangen. Zij melden de (reeds bekende) terugkomst van *Muschir-Halil*-pacha uit Alexandrië, en zeggen te dier gelegenheid hetgene volgt: »Men verzekert, dat hij op eene voldoende wijs over *Mehemed-Ali* spreekt en aan den Sultan de verzekering gegeven heeft, dat deze, na de thans gedane opofferingen, welke *Mehemed* beweert tot het behoud van Egypte noodig te zijn, geene verdere inbreuk op zijne regten van den kant des Onder-konings te vreezen hebbe; dat in tegendeel *Mehemed*, uit aanmerking van zijn handelsstelsel, de ongestoorde ontwikkeling der door den Sultan ingevoerde staats-verbeteringen niet ongaarne zien zal, en dat in het algemeen Egypte belang heeft, den Sultan in het gerust bezit der hem overgeblevene landen te zien. Hetgene te Alexandrië het meeste ongenoegen baart, is de aanwezigheid der Russen in de Ottomannische hoofdstad; *Mehemed-Ali* moet zelfs aangeboden hebben, van een deel zijner eischen te willen afstaan, wanneer de Sultan afstand deed van de Russische ondersteuning en het vertrek hunner troepen bevorderde. Dit zijn, gelijk men ziet, Arabische vriendschaps-bewijzen, die er bijna uitzien als spot. In tegendeel blijkt uit alles, dat de Porte betere bedingen had mogen verwachten, wanneer zij zich niet zoo zeer overijld had. De heer *Buteniff* had reeds van den beginne af den Sultan geraden, zich geheel aan zijne leiding te vertrouwen, en aan geene valsche inblazingen gehoor te geven, die alleen dienen moesten, om grooter gewigt bij te zetten aan den Franschen invloed en om de oogmerken van het Russische Hof verdaht te maken. De Sultan liet zich heen en weder slingeren en moet thans tot zijn groot verdriet ontdekken, dat hij met een weinig meer bestendigheid en vastheid van karakter den vrede gemakkelijker gekocht en *Ibrahim*-pacha tot den aftogt gebragt zou hebben. Overigens is deze laatste thans in volten terugmarsch, en ook de Russen schepen het zware geslacht, hetwelk in het kamp geplaat geweest was, weder in. Binnen eenige weken zal van Russen noch van Arabieren meer gesproken worden, en alsdan zal ook waarschijnlijk de nieuwigheids-zucht van den Sultan herleven. — De oneenigheden wegens het posteren van een Engelsch en Fransch eskader aan de Dardanellen zijn bijgelegd. Lord *Ponsonby* heeft den reis-essendi de verzekering gegeven, dat hij, in de plaats hebbende omstandigheden, deszelfs wensch zou vervullen en aan het eskader in de Middellandsche zee bevel zou doen toekomen, om in de wateren van Smirna post te vatten en zich van de straat der Dardanellen verwijderd te houden. Dit bevel is werkelijk verzonden. Op verzoek van lord *Ponsonby* heeft admiraal *Roussin* een gelijk gedrag gehouden. De Sultan houdt zich thans veel met krijgsmonsteringen bezig. Van tijd tot tijd bezigtigt hij het Russische leger en eskader, woont manoeuvres en evoluties bij, en ijlt dan naar zijne eigene troepen en schepen, om het gezeiene te doen nabootsen. Zelden gelukt het hem, ook slechts eenige juistheid bij de Turksche troepen te erlangen. Hij maakt dit tot een verwijt voor de onderwijzers, en moet besluten hebben, om aan al zijne tegenwoordigen, die Franschen zijn, hun afscheid te geven en Keizer *Nikolaas* te verzoeken, hem Russische exercieermeesters te zenden. Volgens eenen anderen brief zijn door de Porte maatregelen genomen, om de ijsselijkheden, aan welke de uit de Grieksche dienst gevlugte ongeregelde benden zich in Albanië schuldig maken, te stuiten. Uit Bosnië hielden de berigten geruststellender.

STUTTGART den 4 Julij.

In den nacht van den 24 Junij is ook de stad Stolpen, nabij Dresden, door een verschrikkelijken brand geteisterd; 32 huizen zijn geheel afgebrand en meer dan 100 gezinnen bevonden zich van haren, goeden huisvesting beroofd.

FRANKFORT den 5 Julij.

Van de Poolse grenzen schrijft men: De officieren, die uit Zwitserland en uit Frankrijk weder naar Polen kwamen afzakken, worden op hun vertrek bedacht. Diegene der vroegere opstandelingen, die hardnekkig voortgaan hun vaderland te plagen, verzamelen zich in kleine hoopen, vallen afzonderlijke detachementen kazakken aan, vernielen ze en keeren in de bosschen terug. De Russische Regering, zegt men, moet weder tot het besluit komen, om meer troepen door Polen te verdeelen, daar de ondervinding leert, dat de veelvuldige gebeurtenissen met deze insurgenten niet als op zich zelve staande voorvallen zijn aan te merken, maar met elkander in verband staan en altijd ten doel hebben, om een koninkrijk Polen, naar hunne inbeelding van volksgeluk, op te rigten.

— Het dagblad van Smirna, van den 26 Mei, behelst het volgende: »Het Fransche eskader onder den admiraal *Hugon* ligt altijd nog bij Vourla voor anker, en verwacht de toegezegde versterkingen; hetzelfde bestaat uit zes linesschepen, vier fregatten, drie korvetten, vier brikken en twee gabaraten. De Engelsche vloot, die onder den admiraal sir R. *Malcolm* en den schout-bij-nacht *Parkel* zal staan, is, naar men verzekert, te Maltha aangekomen, en bestaat uit acht linesschepen, zeven fregatten en een groot aantal kleinere vaartuigen. — Volgens berigten uit Alexandrië, van den 8 Mei, is de Onder-koning van Egypte voornemens, om 50 of 60,000 man in de landstreek, hem door de Porte afgestaan, te laten, deels om de veranderingen, welke hij voorheeft, zonder tegenstand in te voeren; deels om de Beduinen in toom te houden, wier onrustige aard hem nog gedurende zorgen baart. Het overige

ge gedeelte der armee gaat naar Egypte terug en zal gelegd worden in de onderscheidene garnizoenen, die gedurende den oorlog hebben moeten onthloot worden.

— Men heeft in den laatsten tijd weder verscheidene zendelingen van de Parijssche propaganda in de Oostenrijksche staten ontdekt en over de grenzen vervoerd.

Van den 6den. Uit Tweebruggen wordt, van den 2 Julij, het volgende geschreven: »Heden nacht te een uur zijn al de beschuldigten van staats misdaden naar Landau vervoerd. Zij waren op postkarren geplaatst en werden door eene afdeeling kavallerie begeleid. Waarschijnlijk om een' grooten toeloop van volk te vermijden, was in stuitte dit uur van den nacht gekozen. Intusschen verzamelde zich toch reeds tegen 10 uren eene menigte volks in de nabijheid der gevangenis; zij bleef er tot het vertrek der gevangenen staan, en volgde den trein op de markt, onder het geroep van vaart vel!

— Berigten uit Ancona bevestigen de schrikkelijke voorvallen. De Grieksche bischop en de Britsche consul zijn door de roovers als gijzelaars mede naar het gebergte gesleept en de kommissarissen tot de grensbepaling zijn bijna allen mishandeld geworden. Zoodra de Regering van de zaak berigt ontving, heeft zij Grieksche en Beijersche troepen afgezonden, om de grenzen naauwkeurig te bewaken.

HAMBURG den 5 Julij.

Een brief uit Berlijn, van den 2 dezer, in den *Correspondent* van heden medege-deeld, behelst hetgene volgt: »In de eerste helft dezer maand zal zich nu ook de kommissie van onderzoek omtrent de Frankforter oproeren en daarmede verbondene omstandigheden organiseren en hare zittingen te Frankfort houden. Oostenrijk, Pruisen, Beijeren, Wurtemberg, Baden en Hessen-Darmstadt zenden kommissarissen derwaarts. Van hier zal te dien einde, binnen weinige dagen, de kamer-geregtsraad *Eichmann* naar Frankfort vertrekken en deze keus kan onmogelijk anders dan de hoogste tevredenheid veroorzaken, alzo deze beambte niet alleen als een voortreffelijk en met spoed werkend man bekend is, maar hij ook welwillendheid met strengheid, ernst en gemoedelijke naauwgezetheit in hooge mate verbindt. Men kan met zekerheid aannemen, dat de arbeid dezer kommissie tot de gelukkige uitkomst zal leiden, om de eigenlijke bronnen dier gisting en beweging in Zuid-Duitschland te ontdekken en vervolgens daar henen te werken, dat die bronnen gestopt en de gemoederen tot rust gebragt worden.»

— Den eersten 's middags heeft een bliksemstraal het dorre gras op de exercieer-plaats der artillerie in de Juffers-heide bij Berlijn in brand gestoken. De brand breidde zich over eene oppervlakte van ongeveer 360 schreden in de lengte en in de breedte uit. Door de pogingen der manschap van de artillerie-wacht en van de opgezeten der Reinechendorfer-gemeente werd echter het vuur gebuscht en voorgekomen, dat het zich niet aan de naburige bosschen mededeelde.

GROOT-BRITANNJE.

LONDEN den 5 Julij.

Met de pakkeethoot heeft men berigten uit Lissabon tot den 26sten en uit Oporto tot den 28sten ontvangen, beide de aankomst der Pedrolistische expeditie te Lagos in de Algarven, ongeveer 116 mijlen ten zuiden van Lissabon, en derzelver ontschepping aldaar vermeldende.

De *Courier* zegt in zijn city-artikel, dat, het berigt per telegraaf uit Lissabon overgezonden zijnde, men natuurlijk nog geene bijzonderheden weet.

In zijne verdere nieuwsbberigten zegt het evengenoemde blad:

»De tijding van het te Lagos, in de provincie Algarven, ontschepen der laatstelijk uit Oporto afgezondene troepen heeft de verwachting bedrogen van hien, die zich met de hoop streefden, dat de gezindheid der ingezetenen van Lissabon zoodanig was, van eene dadelijke poging tegen die stad of eenig punt in derzelver nabijheid te kunnen wagen. De gevoelens omtrent de waarschijnlijke voordeelen, die men uit het land der expeditie te Lagos verwachten kan, zijn zoo tegenstrijdig, dat het moeilijk is iets omtrent het welberadene van dezelve te bepalen. Men schijnt te begrijpen, dat dezelve, als militaire beweging beschouwd, niets voor de zaak der Koningin van Portugal zal vermogen uit te rigten, maar dat zulks als staatkundige expeditie wellicht het geval zou kunnen wezen. Voor eene militaire beweging vreesst men, dat de expeditie zich te verre van Lissabon gevestigd heeft, en dat dezelve, door geene ruitrij gesteund, te groote moeilijkheid zal ontmoeten in het overtrekken van omtrent honderd en dertig mijlen vlak land; terwijl Don *Miguel* den tijd zal hebben, haar eene veel grootere magt tegen te stellen. Maar is het aan den anderen kant waar, dat de Gouvernemenen van Frankrijk en van Engeland wachten, om zich te verklaren, dat het leger van Donna *Maria* eene genoegzame uitgestrektheid gronds bezet hebbe, om haar als Koningin *de facto* te doen beschouwen, zoo kan de expeditie, staatkundig beschouwd, zeer oordeelkundig ondernomen zijn.

Deze zijne bijzondere meening laat de *Courier* volgen door den onderstaanden brief.

»Oporto den 27 Junij.

»De expeditie, die van hier uitgelopen is, heeft aanvankelijk de grootste verwachtingen doen ontstaan. Een ieder dacht, dat men eenen dadelijken aanval op Lissabon in den zin had, en dat het bezetten van de hoofdstad den strijd onmiddellijk geëindigd en eene doodelijke wonde aan de Miguelisten toegebragt zou hebben. Het is uitgelekt, dat er voorgesteld is geworden, vijf- a zesduizend van de beste vreemde en nationale troepen in te schepen; terwijl men volgens ingewonnene bijzondere berigten alles verwachten mocht van de gezindheid en medewerking van een aantal burgers van Lissabon, welke door de gedwongene gekkeningen en andere kwellingen niet weinig verbitterd waren. Deze zelfde berigten gewaagden van de laauwheid der koninklijke soldaten en vrijwilligers, die slechts bakende waren, om ten hant te kunnen terug keeren. Men rekende er derhalve op, dat eene demonstratie voldoende zoude wezen, om de geregelde troepen tot de constitutionele vlag te doen overloopen.

»Maar sedert men stellig weet, dat de aanval op Lissabon opgegeven is en men tot eene landing op de kust der Algarven besloten heeft, voorziet men de ongelukigste gevolgen. Men beweert, dat deze zoo hoog opgegevene expeditie, wel verre van eenen beslissenden slag te slaan, niet eens eenige afleiding zal kunnen maken; dat dezelve Don *Miguel* niet eens zal kunnen noodzaken, noch tot het detacheren van eenige magt van zijn leger voor Oporto, noch van zijn garnizoen te Lissabon, wijl Don *Pedro's* raad zeer wel onderigt is, dat er zich in de provincien der Algarven en van Alentejo eene magt van niet minder dan 14000 man Miguelistische troepen bevindt, het garnizoen van het kasteel van Elvas daaronder begrepen. Deze troepen, het is waar, zijn wel niet van de best geoefenden, maar derzelver getal en dweep-zucht zal meer dan voldoende zijn tot verdediging dezer provincien tegen den vijand en wellicht de 2500 man, die de expeditie uitmaken, in het grootste gevaar brengen. Bovendien weet een ieder hier, dat de *cholera* van uit Oporto op de vloot was overgeslagen en dat, nog vóór dat dezelve de Douro verliet, reeds velen daaraan bezweken waren.

»Deze droevige daadzaken zijn maar al te waar, en met leedwezen moet ik hier bijvoegen, dat de schitterendste verwachting door de grootste vrees vervangen is geworden.»

— Donderdag midlag is in de nabijheid van Portman-market, onder den toeloop van een duizendtal nieuwsgierigen, weder eene vrouw door haren man voor vijf schellingen aan eenen anderen verkocht. De vrouw ging met haren nieuwen man heen, terwijl zij beiden door de menigte werden uitgejouwd.

Van den 6den. Gisteren avond is het ministerie op nieuw in de Kamer der Gemeenten overstemd geworden. Het onderwerp was de onderzoeking, die thans plaats heeft omtrent den overmatigen arbeid, met welken men, en zoo het schijnt niet zonder grond, verzekert, dat jonge kinderen in de fabrieken belast worden. De *Times* zegt over het gebeurde hetgene volgt:

»Het Gouvernement heeft gisteren avond, door de onverstandige hardnekkigheid van deszelfs ministeriële hoofdperson, in de Kamer der Gemeenten eene dier weinig vereerende nederlagen geleden, die trapwijze strekken moeten, om deszelfs acting te krenken, zoo zij al niet onmiddellijk deszelfs vastheid doen wankelen. Lord *Althorp* had, na al de discussiën, welke de maatregel ondergaan had, voorgesteld, om de bill ter regeling van den arbeid der kinderen in de fabrieken aan het onderzoek van eene bijzondere kommissie op te dragen, in plaats van dezelve haren gerege den loop door de Kamer te laten nemen; en werd hij bij door eene meerderheid van 23 overstemd, zijnde de getallen 164 en 141.

» Moeijelijk is het, zelfs bij gissing, zich een denkbeeld te vormen van de beweegredenen des edelen lords tot zoo volhardend eenen wederstand tegen de spoedige aanneming van eenen maatregel, waaromtrent het land reeds lang geleden uitspraak gedaan heeft, en nopens welken men bezwaarlijk in eenige andere vergadering, dan die van St. Stephens (de Kamer der Gemeenten), 141 menschen zou kunnen vinden, die hun Besluit nog niet genomen hadden. Waartoe zou de lange tijd, waarin men bewijzen en getuigenissen verzameld heeft, hebben kunnen baten, wanneer men van voren af aan beginnen moest met getuigenissen in te winnen? Van welk nut zou de rondreizende commissie in het noorden geweest zijn, indien er op de bovenvertrekken der Gemeenten nog weder eene zittende commissie vergaderen moest? Waarlijk het geweldig groote, reeds ingeleverde boekdeel behelzende getuigenissen genoeg omtrent eene zaak, die geene getuigenis scheen te behoeven, te weten, dat kinderen, beneden zekeren ouderdom, slechts in staat zijn een bepaald getal uren daags te werken, en dat zij dien tijd van inspanning niet kunnen te buiten gaan, zonder hunne gezondheid en misschien hun leven ten offer te brengen. Wanneer de geheele wereld hiervan overtuigd was, waarom wenschte dan lord Althorp alleen ongehoorlijk te blijven, of, zoo hij ongelukkig was, waarom vorderde hij dan zulk een sterk geloof in het onfeilbare zijner meening bij zijne ministeriële aanhangers? Als hij hen door het slijk sleept, kunnen hij zelf en zijne ambtgenooten dan wel onbespot blijven? »

» De faktorijs-bill behoorde, naar onze meening, in het geringste niet tot eene ministeriële kwestie gemaakt geworden te zijn, en lord Althorp had in de discussie geen voornamer aandeel moeten nemen, dan ieder ander lid. De vraag had geene betrekking tot eenige belasting — zij stond in geenerlei verband met eenig plan van finantie — zij was van geenerlei invloed op de belangen van eenige staatspartij; het was blootelijk eene vraag van menscheijkheid, niet van regerings-invloed, en ofschoon van oneindig grooter gewigt, door het gevoel van onzen gemeenschappelijken aard, kon men haar even vrij van alle tusschenkomst des Kabinetts hebben laten beslissen, als eenige vraag tot verbetering der lijfstraffelijke wetten. Waarlijk, de edele lord heeft eene verwonderlijke bekwaamheid getoond in het opsporen van een veld, waarop hij de nederlaag moest krijgen. »

Zoodanig spreekt de *Times*; de toon der eigenlijke oppositie-bladen is nog een graad erger. Zie hier, bij voorbeeld, hoe de *Morning-Post* van heden zich uitdrukt: » Gisteren avond is, in de Kamer der Gemeenten, eene groote zegepraal ten behoeve der menscheijkheid behaald. Lord Althorp en de faktorijs-bazen, wier tegenwoordigheid hij was, werden luisterrijk geslagen in eene poging, welke wij niet aarzelen de ergerlijkste en schandelijkste te noemen, die immer in eene wetgevende vergadering gedaan is, enz. »

De *Morning-Post* merkt verder aan, dat men het omstandig rapport der reizende commissie niet aan de leden der Kamer heeft medegedeeld, en gaf te kennen, dat dit opzettelijk geschied is, om de afdoening der zaak aan den spijker te hangen.

FRANKRIJK.

PARIJS den 4 Julij.

Ten bewijze, hoe zeer het Gouvernement zich aan het stelsel der ministeriële dagbladen in de hoofdstad getrouw betoont, meldt men, onder dagteekening van den 28 der vorige maand, uit Marseille, dat onderscheidene Piëmontesche uitgewekenen, die zich aldaar bevonden, onverwachts last hebben gekregen, om de zuidelijke departementen te verlaten, zich naar eenige hun aangewezen plaatsen te begeven, of wel het Fransch grondgebied te ruimen. Minder omstandig verneemt men, dat dezelfde maatregel ook elders is toegepast.

— Ten aanzien der onderhandelingen, die eerlang te Londen over de Belgische kwestie zullen hervat worden, moet gisteren door den Pruisischen gezant aan den minister van buitenlandsche zaken eene nota zijn overhandigd, welke in eenen bevredigenden toon is gesteld.

— Uit de westelijke departementen zijn sinds eenige dagen de tijdingen minder gunstig. Vooral in de departementen der Vendée en du Morbihan hebben zich onlangs vrij talrijke benden opstandelingen vertoond en de dorpsbewoners, die het tegenwoordig Gouvernement heeten toegedaan te zijn, merkelijk lastig gevallen. »

— De Liberalen beschuldigen het ministerie van groote trouweloosheid. Zij beweren openlijk, dat het Bewind van Koning Philips aan de Sardijnische overheden de deelnemers aan het complot, om Piëmont aan een constitutioneel Bewind te onderwerpen, en Lombardij in den opstand mede te slepen, heeft aangewezen, en dezelve de middelen in handen heeft gesteld, om die lieden te straffen; zij voegen er bij, dat de ambassadeur de Barante niet in Turin zal verschijnen vóór dat de voornaamste dezer zamengezworenen ter dood zijn gebragt, en dat hij alsdan wellicht de eer zal hebben, de Piëmontesche Regering te bewegen, om de schuldigen niet meer te laten doodschieten, maar dezelve in een tuchthuis te doen opsluiten.

Van den 6den. Van de zijde der liberalen wordt gemeld, dat de maarschalk de Bourmont het opperbevel over de Portugesche troepen van Don Miguel heeft op zich genomen, op voorwaarde, dat hij de witte kokarde zoude blijven dragen; — dat hij zijnen titel van maarschalk van Frankrijk, in dienst van Portugal, zoude blijven voeren, — en dat hij een legioen vreemdelingen zoude mogen oprigten, onder den naam van het legioen van Hendrik V. — Men verneemt van dien kant, dat eene onderwerping van Don Miguel aan dergelijke voorwaarden de zaak van Don Pedro allezins zoude kunnen bevoordeelen, uit hoofde dezelve het bewind van den Koning der Franschen het regt zoude geven, om openlijk en gewapend tusschen beiden te komen. — Reeds wordt verhaald, dat het comitté der Miguelisten te Parijs zich moeite geeft, om officieren en soldaten, welke bij de voormalige garde van Koning Karel hebben gestaan, aan te werven.

— De *Messenger de Marseille*, van den 29 Junij, geeft het volgende verhaal van eene, in die stad plaats gehad hebbende Carlistische beweging:

» Eergisteren tegen vier uren des namiddags vernam men eene groote opschudding in de straten St. Laurent, Martingale en andere; zie hier, wat zulks veroorzaakte. De vrouwen uit de wijk hadden eenige jonge kinderen als priesters gekleed en van kruisen, wierookvaten en andere voorwerpen tot de niterlijke dienst voorzien. Aldus gekleed en uitgedost stelde deze kinderentrop de processie van den sakramentsdag voor, zich door een fraai bewerkt verhemelte doende volgen. Het doel dezer vermomming werd verklaard door het geschreeuw van meer dan 1500 vrouwen, die raasden en tierden en de patriotten beschuldigden van de godsdienst te willen vernielen, door het afschaffen der aan God en de menschen zoo aangename processien. Het was inderdaad, om den stoutmoedigsten te doen beven; de herhaling was elk oogenblik Leve het kruis! Leve Hendrik V! De politie is niet tusschen beide gekomen; waarschijnlijk had zij elders bezigheden.

— De jongste brieven uit Napels melden, dat de hertogin de Berry tegen het einde van Julij te Palermo verwacht werd. De prins Campo Franco, vader van den graaf Luchessi, had alles in gereedheid doen brengen, om zijne schoondochter in een huisterlijk paleis te ontvangen; maar de hertogin zal er haren gemaal niet ontmoeten, wijl hij verdwenen is, zonder dat zijne bloedverwanten weten, wat er van hem geworden is.

— Zondag had er in den tuin de la Rosière, in de gemeente Beau-Grenelle, een feest plaats. Men zag er eene menigte lieden uit den omtrek, welke zich met dansen vermaakten, toen onverwachts een troep jonge lieden, omstreeks 200, de rust kwam storen. De meesten droegen roode mutsen en hadden een' zwarten rotting met rooden kwast. Zij noemden de dorpelingen *burgers*, en spraken van vrijheid en verandering van zaken. De dorpelingen werden verschrikt, en keerden van het feest naar hunne woningen terug, latende het veld voor de rustverstoorders open. De autoriteit, hiervan onderrigt, deed dezen troep verhuizen, welke langs de straat Croix-Nivert door de barrière de l'École ging, en door den commissaris van politie de Faugirard werd gevolgd. Des avonds werden talrijke patrouilles rondgezonden.

— In onze westelijke departementen hebben zich wederom benden chouans vertoond, waaromtrent men niet zonder ongerustheid is.

— Uit Meilleraye schrijft men, van den 28 Junij: » Onze chouans vertoonden zich weder en begaan op onderscheidene plaatsen moord. n. Maandag is een persoon te Chapelle-Glain aangevallen en vermoord. Te Villeneuve is zekere *Malherbes* moorddadig aangevallen. Men vreesd meerdere onheilen van den kant der chouans. De troepen hebben zich weder in beweging gesteld, om deze gewelddadigheden te keeren. »

— Uit Sommières (Gard) schrijft men, van den 20 Junij: » Dingsdag werd de stad in opschudding gebragt, door het zingen van republikeinsche gezangen, en het geschreeuw van: *Weg met de Carlisten!* — De nacht maakte een einde aan deze beweging.

— In den nacht van den 4 op den 5 Julij werd in de gemeente Lagorce een charivari of eene ketelmuziek gemaakt op den heer *Eldin*, die, hierover verstoord, onder de menigte schoot, 3 personen doodde en een' vierden wondde. Het hof van assises van Ardèche, waarvoor hij geroepen is, heeft hem deswege vrijgesproken.

— De Koning is gisteren avond te Neuilly aangekomen, zonder aldaar verwacht te zijn. De minister van koophandel en openbare werken is ook te Parijs terug gekeerd. (*Journ. de Paris.*)

— De minister van buitenlandsche zaken heeft gisteren avond twee koeriers afgezonden; den eenen naar Holland, den anderen naar Rusland. Het korps diplomatiek schijnt veel gewigt aan dezen laatsten koerier te hechten. (*Constitutionnel.*)

— De laatste tijdingen uit Piëmont berigten, dat dezer dagen twee advokaten te Alexandrie met den kogel gestraft zijn. De straoefening was aan galeislaven toevertrouwd. Men voegt er bij, dat vier der voornaamste ingezetenen van Genna geboeid,

in ruitruigen en verzeld door Koninklijke troepen, naar Turin vervoerd zijn. De markies *Doria* en de graaf *Durazzo* worden onder dit getal genoemd. (*Courrier Français.*) — Men schrijft uit Bologna, dat de zich daar bevindende Zwitsersche soldaten van den Paus in menigte deserteren.

— Te Marseille zal van den 1 Julij af een dagblad verschijnen, onder den titel: » *Het Souvereine Volk.* »

— Bij Conghano, in Italië, is eene *ruurbron* ontdekt, waarvan de vlammen, door brandende gas veroorzaakt, zich 10 ellen boven den grond verheffen.

— Sedert eene maand werden er te Parijs vele valsche Engelsche banknoten in den handel gebragt. De politie verwittigde hier de wisselaars van, en onlangs werd een jongman, die twee valsche banknoten wisselen wilde, gevat. Na een onderzoek in zijne woning, ontdekte men er voor 320,000 francs aan zulke valsche banknoten. Er is eene geregelijke vervolging tegen den daler en deszelfs vader aangevangen.

— De prefekt van den Neder-Rijn heeft openlijk aangekondigd, dat de Regering de onderneming van het genootschap der handelstelegrafen niet toelaat, en besloten heeft, dezelve door alle wettige maatregelen tegen te gaan.

Van den 7den. Het gerucht, dat reeds sedert eenige dagen hier verspreid is over eene aanstaande ontbinding van de Kamer der Gedeputeerden, heeft zeer weinig indruk op het publiek gemaakt, doch daarentegen veel ongerustheid onder de Afgevaardigden zelve verwekt. Deze schijnen zich ongaarne aan de kans eener herkiezing te willen blootstellen en beklagen zich, dat men hen ter zijle schuift, nadat zij het ministerie zoo groote diensten bewezen, en juist daardoor merkelijk in de volkgunst gedaald zijn. Voornamelijk heffen de vrienden van den heer Dupin luide klachten aan, en men houdt het niet voor onmogelijk, dat, zoo de Kamer inderdaad ontbonden wordt, het ministerie de herkiezing van den heer Dupin niet zal bevorderen. Wat door de verschillende nieuwsbladen gezegd is over een verschil in de gevoelens der ministers, omtrent de ontbinding der Kamer, schijnt weinig geloof te verdienen. De heeren Guizot, de Broglie en Thiers worden als de eigenlijke leiders van het Kabinet beschouwd; de andere ministers, zoo als de maarschalk Soult, de admiraal de Rigny en de heer d'Argout, bepalen zich meer tot de werkzaamheden der departementen, die aan hunne zorgen zijn toevertrouwd, en kunnen zich niet wel verzetten tegen een' politieken maatregel van hunne evengenoemde drie ambtgenooten, aan wier zijde de Koning, die eenigen tijd besluiteloos scheen, zich thans meer en meer aansluit.

Vele lieden meenen, dat het vieren van het verjaarfest der Julij-omwenteling aan de gemeenbestgezinde partij de gelegenheid verschaffen zal, om nieuwe pogingen tot het verwekken van onlusten in het werk te stellen. Ondertusschen is de Regering op hare hoede. Zij laat meerdere troepen in de omstreken van Parijs bijeen trekken, ten einde de maarschalk Soult, ware het nood, over eene geduchte krijgsmagt zou kunnen beschikken. Sommigen zijn niet tevreden, dat het Bestuur te openlijk toont alleen op de militaire magt te rekenen.

De republikeinsche partij schijnt niet zonder hoop te zijn en de legitimisten wachten naar de maand September, wanneer de hertog van Bordeaux meerderjarig wordt; zij vleijen zich, dat hunne zaak alsdan een gunstiger keer zal nemen, ten minste meenen zij dan zeker te zullen weten, of de Europeesche Hoven zich geheel aan de belangen des jongen Prinszen zullen onttrekken, of wel tot een openbaar besluit zullen komen.

De politie heeft gisteren weder huiszoeking gedaan bij verscheidene jonge lieden, die te boek staan als republikeinen.

Onder de klasse van het werkvolk bespeurt men eenige gisting. De vergulders, kopergieters en katoenspinners zijn, zoo als vroeger gemeld is, misnoegd geworden over hunne dagloonen, en ten gevolge daarvan staan eenige fabrieken, waarvan de meesters geen hooger daggeld hebben willen geven, thans stil. Eenige werkbazen hebben brieven ontvangen, waarin zij, uit naam der vrienden van de *regten van den mensch*, bedreigd worden, dat men hun' eigen dom zal verdeelen en hun alleen genoeg zou laten, om te kunnen leven. Die geschriften hebben aanleiding tot de nieuwe nasporingen der politie gegeven.

Van den 8sten. Ik kan u verzekeren, dat vele generaals, die thans met wapenschuivingen belast zijn, vertrouwelijk geheime aanzegging hebben, dat zij ligtelijk welhaast tot eene werkelijke dienst zouden kunnen opgeroepen worden. Onder deze legerhoofden, zegt men, bevindt zich de generaal Semel. Het ontwerp, om Savoye te bezetten, indien de Oostenrijkers eene demonstratie op Piëmont doen, is in dit oogenblik aan de orde van den dag. Aanvankelijk was besloten, om onverwijd een observatiekorps op de grensscheiding der Alpen te verzamelen, doch men is beducht geweest, dat deze demonstratie bij de Savoyezen eene zoodanige gemoederen-gisting te weeg brengen zoude, dat daarvan eene omwenteling het gevolg zoude kunnen zijn. Men wil jegens Koning Karel Albert de wellevendheid tot het uiterste drijven.

(*Courrier Français.*)

— Eene overeenkomst, tot het op den been brengen van een Poolsch legioen voor de dienst van Portugal, is gesloten tusschen den markies de Loulé, pair van het Koninkrijk Portugal, minister van buitenlandsche zaken, uit kracht der hem door Don Pedro verleende autorisatie, en den generaal J. Bem, ex-kommandant der artillerie van het Poolse leger. Volgens deze overeenkomst zal het legioen den naam dragen van *legioen der Koningin Maria*. De officieren en onder-officiieren zullen allen Polen moeten zijn; de manschappen mogen gedeeltelijk bestaan uit Polen, en gedeeltelijk uit Franschen of Duitschers; hetzelfde zal onderworpen zijn aan de Fransche krijgswetten, maar de Portugesche kokarde dragen. Dit legioen zal moeten voltallig zijn vóór den 31 Julij en uit niet meer dan 3,200 man bestaan. (*Constitutionnel.*)

BELGIE.

BRUSSEL den 9 Julij.

Lord Durham is den 6den op zijn jagt *Louisa* voor Antwerpen aangekomen, heeft de stad met 21 schoten begroet en is met een gelijk getal schoten beantwoord geworden. Gisteren is de lord te Brussel aangekomen en dienselfden dag bij Vorst Leopold ontvangen. Hij wordt verzeld door de gravin Durham en de ladys Maria en Emilie Lambton.

Onze bladen spreken nog dagelijks van de ambassadeurs der Landmogenheden, welke zij beweren, dat te Brussel verwacht worden. Thans zeggen zij weder, dat een der schoonste hotels, in den omtrek van het park, voor een aanzienlijk vreemdeling, die in den loop dezer maand moet aankomen, gehuurd is geworden en dat men verzekert, dat die personaadje een der verwachte ambassadeurs is.

De *Emancipation* behelst een artikel, waarin zij het vormen eener Belgische krijgsmarine sterk afraadt, op grond, dat die marine eeniglijk zou moeten strekken, om onzen zeehandel te beschermen, en dat het nog lang zal aanloopen, eer de winsten der Belgische koopvaart in de kosten eener gewapende zee-magt zouden kunnen voorzien.

Gisteren heeft een herwaarts gekomen uitgeweken Pool zich, uit wanhoop zoo men meent, uit het venster eener derde verdieping geworpen; hij is stervende naar het gasthuis gebragt.

Eergisteren avond heeft, na een geweldig onweder, de rivier de Senne de lagere deelen der stad onder water gezet; muren zijn ingestort, kinderen door het water weggesleept, doch nog gelukkig gered, en van vele huizen de beneden-verdiepingen ondergelopen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 7 Julij.

Bij besluit van Z. M., van den 28 Junij j.l., is vastgesteld: 1) dat, te rekenen van en met den 1 Januarij 1831, en aanvankelijk tot en met den laatsten Junij dezes loopenden jaars, aan de onder-officiieren en manschappen van alle wapens van het staande leger, welke op den voet van oorlog zijn geweest en dien ten gevolge de campagne-vivres hebben geooten, of met voeding door de ingezetenen zijn gehuisvest, zal worden te goed gedaan, en bij rappel op de monsterrollen aan het rijk in rekening gebragt, eene verhooging der toelage voor het kleeding- en reparatie-fonds van pretensie, ten bedrage van het een vierde gedeelte der som, welke bij Zijner Maj. besluit van den 20 December 1832, no. 24, over het loopende jaar, aan de militairen van de onderscheidene wapens is toegestaan; met dien verstande nogtans, dat de bedoelde verhooging alleen zal worden goedge-daan aan de zoodanigen, die op den 1 dezer loopende maand, beneden den rang van officier, in militaire dienst van het rijk zijn, en dus geenszins aan hen, welke de dienst hebben verlaten, noch aan de nagelatene betrekkingen van overledene onder-officiieren en manschappen, die, op voorschreven tijdstip (1 Julij 1833) tot officier zullen zijn bevorderd, geene aanspraak op de meergemelde verhooging zullen hebben;

2) dat het bedrag der toelage voor het kleeding- en reparatie-fonds voor *absentie*, zoodanig als hetzelfde bij het hiervooren aangehaald besluit voor het loopende jaar is bepaald, blijft vastgesteld, en dus niet zal worden verhoogd; en

3) dat, gedurende de laatste zes maanden van het loopende jaar, aan de onder-officiieren en manschappen van alle wapens, welke gedurende dien tijd op den voet van oorlog en zullen zijn, en dien ten gevolge campagne-vivres genieten, of met voeding bij de ingezetenen gehuisvest worden, zal worden te goed gedaan en op de monsterrollen aan het Rijk in rekening gebragt de verhoogde toelage voor het kleeding- en reparatie-fonds van pretensie, bij art. 1 van dit besluit vastgesteld.

Z. Exc. de directie-generaal van oorlog heeft, onder anderen, den 2 Julij deswege nog nader bepaald, dat de onder-officiieren en manschappen, behoord hebbende tot de bezetting der citadel van Antwerpen en onderhoorige forten, die in Frankrijk als gevangenen zijn terug gehouden geweest, niet voor de verhoogde toelage voor

het kleeding- en reparatie-fonds op voet van oorlog, bij het 1ste punt van voorschreven besluit toegestaan, herekend, en dienvolgens ook niet op de daarvoor op te maken staten gebragt zullen moeten worden, maar dat op hen de gunstige bepalingen, vervat in art. 61 van het provisioneel reglement van administratie, zullen worden toegepast, en dat alzoo het bedrag hunner schuld op het kleeding- en reparatiefonds, ten tijle van hunne gevangenneming, na af trek der waarde hunner bruikbare kleedingstukken bij hunne terugkomst, met overlegging van behoorlijk gecertificeerde en koopagnies-wijze opgemaakte nominatieve staten, en daarop gemaakte verzameling, op de monsterrollen van het korps, aan het Rijk in rekening zal worden gebragt.

(Partik. corresp.) Gisteren is er een kabinetsraad gehouden, welke de minister van buitenl. zaken, *Verstolk van Soelen*, heeft bijgewoond. Heden avond of heden nacht zou Z. Exc. met den heer *Dedel* naar Londen vertrekken.

De Synodale leerrede is heden, door do. *N. S. Hoek*, van Kampen, in de Kloosterkerk alhier gehouden.

— (Van eenen anderen correspondent.) Nadat er heden met veel drukte aan het departement van buitenlandsche zaken gewerkt was en er zelfs geëmploijeerden van het ministerie van binnenlandsche zaken gedetacheerd zijn geweest, vertrokken dezen avond III. EE. de heeren *Verstolk van Soelen* en *Dedel* naar Rotterdam, ten einde met de stoomboot *Suriname* naar Londen te stevenen.

De heeren *le Clerc* en *van Stirum* gaan eerst in den nacht op reis en vergezellen Z. Exc. den heer baron *Verstolk*, tevens minister plenipotentiaris bij de Conferentie, en onzen gevolmachtigde, jonkhr. *Dedel*. Men kan zich veilig veel goeds voorstellen van de instructie, waarmede onze minister van buitenlandsche zaken belast is, en velen, die tot dus verre nog de vrees koesterden, dat de lang gewenschte beëindiging der Hollandsch-Belgische kwestie nog wel kon achterblijven, zien thans het tot stand brengen van een definitief traktaat al spoedig te gemoet.

Van den 8sten. Men verneemt thans nader, dat het lijk van den verdienstelijken tooneelspeler *Rombach* niet naar Amsterdam zal worden vervoerd, maar, op morgen, alhier ter aarde worden besteld. De Hollandsche en Fransche tooneelspelers der residentie en eenigen van den Amsterdamschen schouwburg zullen het lijk verzellen en de laatste eer aan den overledene bewijzen.

— Den 6 dezer heeft Z. M. het volgende besluit genomen: »Hebben goedgevonden en verstaan, onzen Minister van Staat, belast met de generale directie voor de zaken der Hervormde Kerk, enz., alsmede den Directeur-Generaal voor de zaken van de Roomsche-Katholieke Eeredienst te magtigen, om respectievelijk de vereischte aanschrijvingen en uitnodigingen te doen afgaan, ten einde de geboden, welke tot dus verre in de verschillende kerkelijke gemeenten hebben plaats gehad, voor de gelukkige verlossing van onze beminde Dochter, de Prinses *Frederik der Nederlanden*, thans, nu die geboden zijn verhoord, en de verlossing op de meest gewenschte wijze gevolg heeft genomen, vervangen worden door eene plegtige dankzegging aan den Allerhoogsten, verzeld van de bede voor het spoedig en volkomen herstel van H. K. H. en het welzijn van haren jonggeboren Zoon; verlangende Wij, dat een en ander, alsmede het *Te Deum*, deswege in de Roomsche-Katholieke kerk te zingen, plaats vinde op den eersten Zondag na het ontvangen der daartoe betrekkelijk aanschrijving.

Van den 9den. Burgemeester en Wethouders der stad's Gravenhage, om een gehoor verzocht hebbende bij H. K. H. Mevrouw de Prinses *Albrecht van Pruisen*, ten einde den dank over te brengen van de geheele bevolking, wegens het kostbare geschenk van eene schilderij, welke de verzameling van kunststukken op het Raadhuis zulk een uitstekend als nieuw belang bijzet, zoo zijn Hun Ed. Achtb. bij Hare Koninklijke Hoogheid toegelaten, en hebben zij, onder het uiten van den wensch, dat ook in de verste geslachten hunne opvolgers aan het nakroost der Vorstin het van Berlijn gekomene kunststuk zouden mogen vertoonen, als de beeldtenis voorstellende van de door al Hare gelijktijdig geëeft hebben te stad- en landgenooten vereerde en beminde Prinses *Marianne*, H. K. H. verzocht, om wel, als een blijvend bewijs van het dankbaar aandenken der Hagenaars, de uitdrukking van die gevoelens te willen medenemen naar Berlijn, zoodanig als dezelve vervat waren in het, ten slotte des gehoors, aangeboden adres van den navolgenden inhoud:

KONINKLIJKE VORSTIN!

Welhaast drie jaren geleden wedervoer Pruissens Hoofdstad een geluk, dat Nederlands hofstad haar ten offer brengen moest.

Zoo wij steeds met smart aan dat oogenblik, aan ons verlies gedachtig zijn geweest, hoe moest het ons en onze stadgenooten dan niet op eene aangename wijs treffen, uit het geschenk van Uwer K. Hs. sprekende gelijkenis te mogen ontvangen, dat wij ook in vergelegene oorden niet vergeten zijn, dat de verblijfplaats van Uwer Koninklijke Hoogheids jeugd nog tegenwoordig is aan het zoo welgeplaatste Vorstelijk hart, aan de hoorden van de Sprée.

Wij hebben dit kostbaar geschenk geplaatst bij het afbeeldsel van Uwer Koninklijke Hoogheids geliefden Vader, ten einde, als het mogelijk ware, tot zinnebeeld en herinnering te verstrekken van het wederkeerige genot, dat de Vader had van de tegenwoordigheid der Dochter, even zeer als het voor deze eene behoefte was, om te zijn bij den Vader, en lief en leed, zoo veel doenlijk, met een kinderlijk hart met Hem te deelen.

Tot een aandenken had's Gravenhage geene beeldtenis noodig; de weldaden hebben er Uwe Koninklijke Hoogheid een gedenkteeken opgericht, dat bestand zal zijn tegen den stroom des tijds; maar als een bewijs van de onveranderlijkheid der Nederlandsche gevoelens aan het Pruissische Hof, der gehechtheid aan de oude verblijfplaats, ondanks al de aangenaamheden der nieuwe en het aldaar aanknoopen der teederste betrekkingen; in dezen zin aanvaarden wij met de warmste, maar meest eerbiedige dankbaarheid Uwer Koninklijke Hoogheids geschenk, dat, wat ook verga, wat ook veroude, ons de beminnelijke trekken, de bevallige gestalten zal bewaren der wel-doenster van onze ongelukkigen, der gezellen des Konings op Hoogstdezelfs wandelingen en der beminde Koningin in haren stillen kring, van de vriendelijke Prinses *Marianne* bij Hare stadgenooten, met één woord van het geliefkoosde sieraad onzer Maatschappij.

Wij bidden Uwe K. H., met onzen dank, tevens wel te willen aannemen de verzekering van onzen wensch voor al wat het geluk van U, Uwen Echtgenoot en Vorstelijk Kroost kan uitmaken, en welk Kroost wij de stoutmoedigheid nemen ook te beschouwen als behoorende tot de betrekkingen van Uwe Vaderstad en van Koninklijke Vorstin!

Uwer Koninklijke Hoogheids zeer gehoorzame Dienaren en, ten gevolge van de eenmaal verkregene Vorstelijke toestemming, allenederigste medeburgers.

Burgemeester en Wethouders der stad's Gravenhage,
(Get.) *COPEs van CATTENBURCH*,
Ter ordonnantie van dezelve,
(Get.) *M. EMANTS*.

's GRAVENHAGE
den 29 Junij 1833.

H. K. H. dit adres met de Haar eigene voorkomendheid aangenomen en, met een blijkaar gevoel, dat de rampspoedigen, die zij verkwikt had, en de ongelukkigen onder Hare voormalige stadgenooten, die het Oud-Nederlandsch Vorstenhart moest achterlaten, Haar met de Haar lievende bevolking voor den geest zweefden, van de Haagsche Regering afscheid genomen hebbende, zoo zal alnu zich deze het ten genoegen maken, aan elk, van wien zij de tolk heeft mogen zijn, de thans op eene voldoende wijs geplaatste schilderij te doen bezigtigen, al de werkdagen der week, van des morgens acht tot tien uren, en des namiddags van drie tot vijf uren; terwijl dezelve ook des Zondags tusschen de twee kerktijden, dat is, van des midlugs twaalf tot twee uren, te bezigtigen zal zijn, mits de belanghebbenden alvorens den concierge van het Raadhuis hiervan doen verwittigen.

— Gisteren morgen heeft H. K. H. Mevrouw de Prinses *Albrecht van Pruisen*, na een uitstapje naar Gouda gedaan en aldaar de groote kerk bezocht te hebben, 's Konings werv te Rotterdam met een bezoek vereerd en alles met veel belangstelling bezigtigd.

— Heden te 11 uren is te Vlaardingen de eerste haringhuis met 16½ ton nieuwe haring aangekomen. Deze lading is verkocht tegen 700 guldens de ton. Omstreeks 12 uren is de eerste nieuwe haring alhier aangekomen. De gewone presenten voor Z. M. en de verdere leden der Koninklijke familie zijn door een expresselijk daartoe gehouden, en met de Nederlandsche vlag versierd rijtuig overgebragt.

Van den 10den. De officiële berigten in de *Staats-courant*, van den 7, 8 en 9 Julij, behelzen voortdurend: H. K. H. Mevrouw de Prinses *Frederik der Nederlanden* bevindt zich, na eenen goeden nacht te hebben doorgebracht, redelijk wel. De jonge Prins is welvarende; terwijl het berigt van heden luidt als volgt: De staat der gezondheid van H. K. H. Mevrouw de Prinses is naar wensch en die van den jongen Prins zeer voldoende. — Men verzekert, dat de jonggeboren Prins de namen van *Willem Frederik Nikolaas Karel* zal bekomen.

AMSTERDAM den 9 Julij.

De *Pr. St. Zeitung* berigt het volgende: Bij den brand, die op St. Jans-dag de stad Grottkau in Pruisen in de asch legde, hebben ook 4 menschen het leven verloren. Behalve de 114 woonhuizen, zijn ook nog even zoo vele koetshuizen en stallen, 15 achterhuizen en 13 schuren afgebrand. Nagenoeg 1500 inwoners zijn van hunne, deels zeer rijke, have en goed beroofd.

Op den zelfden dag werd te Nimsdorf, bij Kozel, de schaapskooi, waarin zich 1000 schapen bevonden, door het bliksemvuur in brand gezet. Met levensgevaar is het den schaapsfokker gelukt 4 schapen te redden. Het vuur tastte zoo geweldig om

zich rond, dat aan geene redding meer te denken was. De schade wordt op 5000 Rthl. begroot.

— De *Frankf. O. P. A. Zeitung* behelst den volgende partikulieren brief uit Parijs, d. d. 4 Julij: Uit onzen brief van den 30 der vorige maand heeft men gezien, dat te Londen eene nadere en laatste Conferentie tot eindelijk beslechting der Hollandsch-Belgische kwestie werd voorbereid. De vergaderingen dezer diplomatieke vereeniging beginnen zeer spoedig. Vermits de Engelsche en Fransche Regeringen in de onderhandelingen met de overige Mogendheden schier geheel en al over de wijze van beslechting eenstemmig geworden zijn, en vermits alleenlijk nog slechts met opzigt tot de Staats-schuld en wegens het Luxemburgsche grondgebied eenige zwaarigheden uit den weg te ruimen zijn, zoo strekken de talenten der met de eindbeslissing belaste diplomaten en de vredelevendheid der Europeesche Hoven tot waarborg, dat de voorloopig beschikte Hollandsch-Belgische aangelegenheden niet andermaal tot moeilijke verschillen zullen aanleiding geven, en wij houden het nog altijd voor waarschijnlijk, dat binnen zes maanden een preliminair verdrag met België meer bestaan zal, maar dat het Hollandsche Kabinet Koning *Leopold* zal erkend hebben. Niet iedereen deelt in dit begrip. Buiten 's lands ziet men dagbladen, die, als tolken der Regering beschouwd wordende, wel niet in eigene artikelen, maar toch in correspondentiën het tegendeel verzekeren. In Frankrijk zijn het de wederpartijders der Regering, die de Hollandsch-Belgische kwestie als gevaarlijk voor den algemeenen vrede daarstellen. In Holland, in Luxemburg slaan velen dezen zelfden toon. De meest verschillende, zoo vreemde als inlandische staatkundigen doen alsof zij de afspraak gemaakt hadden, het publiek te dezen aanzien op het dwaalspoor te voeren; edoch weldra zal aan iedereen de waarheid blijken. Het verlichte gedeelte der Parijssche bevolking geeft geen acht meer op de oorlogzuchtige, hoogdravende dagblad-artikelen en houdt zich onledig met industriële aangelegenheden. Reeds hebben wij in het algemeen gemeld, dat de Fransche Regering, tot groote tevredenheid der natie, maatregelen tot het aanleggen van entrepôts, ijzerbanen en kanalen neemt; thans willen wij van deze ondernemingen geleidelijk de resultaten op het oog nemen. Dat te Parijs een entrepôt zal worden opgericht, is bekend; door eene nieuwe ordonnantie in den *Moniteur* wordt deze onderneming bespoedigd. Zij moet er toe bijdragen, den handel van Parijs en van geheel Frankrijk te verheffen. De meer vermogende bankiers, die sedert de Julij-revolutie hunne kapitalen uit het industriële bedrijf hadden getrokken, komen thans weder getroost daartoe terug. De effecten-handel zal er door verliezen, maar de algemeene welvaart zal er door winnen. De bankiers wenden thans groote kapitalen in het aanleggen van ijzeren spoorwegen aan, en na verloop van ettelijke jaren zal Frankrijk hierin weinig voor Engeland onderdoen. Rondom Parijs ontstaan met snellen voortgang ijzerwegen naar Saint-Cloud, Saint-Denis, Versailles, St. Germain; voorts later naar Rouen, Calais, Lyon, Nantes. In de departementen, door welke deze wegen voeren, wint de grond aan waarde, en door de versnelde gemeenschap zal ook onze buitenlandsche handel opbloeien, vooral vermits de Fransche Regering thans wegens het gemakkelijk maken der wederzijdsche handelsbetrekkingen in onderhandeling is.

ROTTERDAM den 8 Julij.

Heden zijn van hier met 's Konings stoomjagt naar Helvoetsluis vertrokken Hunne Exc. de heeren baron *Verstolk van Soelen*, minister van buitenlandsche zaken, en jonkhr. *S. Dedel*, met derzelver gevolg, om verder met de stoomboot de *Curaçao* de reis naar Londen voort te zetten.

Zijne Exc. de heer *Dedel* heeft dezen nacht in het Nieuw Royaal Bad-Hotel doorgebracht, waar gisteren ook lord *Carrington*, van Londen komende, zijn intrek genomen heeft.

's HERTOGENBOSCH den 7 Julij.

De troepen van de 2de divisie, onder bevel van den hertog van *Saksen-Weimar*, hebben het kamp van Oirschot, en die van de 3de, onder bevel van den generaal *Meijer*, het kamp van Rijen betrokken. — Het hoofdkwartier van de eerste divisie is in Breda gevestigd; — dat van de eerste brigade te Tilburg; — van de tweede te Prinsenhage. Het hoofdkwartier van de reserve-divisie is in Eindhoven geplaatst; dat van de eerste brigade te Bergeijk; — van de tweede te Helmond; — van de 3de te Boxmeer.

— Het onweder van den 26 l. l. heeft meer schade aangerigt, dan men in den beginne vermoedde. Te Budel is de oogst geheel, te Soerendonk, Maasheze, Sterk-sel, Lierop en Someren grootendeels vernield. Geloofwaardige lieden verzekeren, onder den hagelslag stukken ijs te hebben gezien ter lengte van eene palm. Op de heide heeft men verscheidene doode hazen en reigers gevonden.

— De Provinciale Staten hebben eenstemmig een adres aan Z. M. goedgekeurd, tot betoog, dat de provincie Noord-Brabant bovenmatig hoog in de kadastrale waarderings is aangeslagen, en dat die aanslag noodwendig herziening vordert.

Uit de Provincie ZEELAND den 8 Julij.

(Partik. corresp.) De desertie der Belgen houdt bestendig aan; een lansier, twee van de zesde afdeling en een garde-civique, alle geboren Belgen, hebben zich in den loop lezer week met geweer en wapens aan onze voorposten overgegeven, en zijn op Vlissingen gedirigeerd, waar dezelve heden zijn aangekomen.

Eene Fransche kotter kwam heden ter reede van Vlissingen, aan hoord hebbende den luitenant der 10de afdeling *ten Tije* en 12 manschappen, welke wegens ziekte waren achtergebleven; een matroos, met name *Klein*, is nog wegens zwarc ongesteldheid in Duinkerken moeten blijven.

Het aankomen van Engelsche pleziervaartuigen, kotters, brikken en jagten houdt aan; heden zijn er weder twee ter reede der stad Vlissingen gekomen; hun zeebrief duidt aan, dat zij tot de vrije club behooren.

BREDA den 9 Julij.

Op den 6 dezer, des morgens te 6 uren, ontstond aan den Horst, onder het naburig Oosterhout, door den bakoven, brand in hetzelfde van *Andries Wijdemans*, even nadat de aldaar gekantonneerd liggende kurassiers der 3de afdeling, om te gaan manoeuvreren, waren uitgerukt. Bij derzelver terugkomst vonden zij het huis reeds geheel, en de ongelukkige bewoners van het huis, vader en moeder van nog acht jonge kinderen, deerlijk verbrand. Onder de officieren, onder-officieren en kurassiers der 3de afdeling werd dadelijk, ten behoeve en tot lansen der ongelukkigen, eene kollekte gedaan, die de som van f 124 - 30 heeft opgebragt, welke som aan het plaatselijk bestuur van Oosterhout is ter hand gesteld geworden. De man en vrouw zijn echter aan de bekomene brandwonden sedert overleden.

DORDRECHT den 8 Julij.

Zaterdag en Zondag zijn hier achtereenvolgelijk van beneden aangekomen en na een kortstondig verblijf hooger opgevaaren twaalf schepen, allen met verlofsangangers, die met onbepaald verlof naar huis gaan, grootendeels schutters uit Overijssel, Vriesland, Groningen, enz.

Van deze stad zijn gepasseerden Vrijdag avond vertrokken, naar Batavia bestemd, het koopvaardij-fregat *de Louisa Prinses der Nederlanden*, kapt. *J. Keyser* en Zaterdag avond het koopvaardij-fregat *de Stad Dordrecht*, kapt. *J. van Nassau*. Het eerstgemelde is Zaterdag namiddag omstreeks 2 uren uit Helvoetsluis in zee gezeild.

HAARLEM den 8 Julij.

De Parijssche *Moniteur* verkondigt, dat »het Kabinet van Brussel officieel is onderrigt geworden, dat de Oostenrijksche Regering den heer *von Dietrichstein*, en de Pruissische Regering den heer *von Arnim* als hare gevolmachtigde ministers in België hebben benoemd, en dat beide deze staatslieden zich in den loop der maand Julij naar Brussel zullen begeven.» — De Londensche *Courier* behelst een gelijksortig berigt, en voegt er bij: »Het is waar, dat deze Mogendheden, *Leopold* als Koning van België erkennende, aan deze erkenning een voorbehoud hebben verbonden; — maar Rusland [van een' Russischen minister wordt intusschen nog niet gewaagd], Oostenrijk en Pruisen stellen, door de benoeming hunner vertegenwoordigers, de erkenning van de regten van *Leopold* op de voorregten eener koninklijke gemeenschap buiten twijfel. Deze belangrijke schrede tot de bepaalde regeling van eenen twist, welke, zoo dezelve Europa al niet met een' noodlottigen oorlog heeft gedreigd, echter op het punt is geweest van de goede verstandhouding onder de Mogendheden te verstoren, is men verschuldigd aan de standvastigheid van den Koning der Belgen. Wij vernemen, dat *Leopold*, de overeenkomst van Mei onderteekenen te, zijn vast besluit heeft doen kennen, van niet verder te zullen onderhandelen, zoo lang de drie Mogendheden, welke voorondersteld worden de eischen van Holland te ondersteunen, niet van hare bepaalde meening hadden doen blijken, door het aanknoopen van de staatkundige betrekkingen, welke bij al de Hoven van Europa in zwang zijn.»

Van den kant der Belgen wordt alnu verzekerd, dat de generaal *Goblet* met eene zending naar Berlijn, en vervolgens naar Petersburg belast zal worden.

Intusschen wordt door een der zoogenaamde Brusselsche gouvernementsbladen aangemerkt, dat men zich, al bevestigt zich deze tijding door de komst der gevolmachtigde ministers te Brussel, door dezelve niet moet laten verblinden; — dat die benoeming zeer wel kan zijn de voorbode van nieuwe vorderingen, ten einde afstand te doen van regten en voorregten, welke België reeds bij het traktaat der 24 artikelen zijn verzekerd, — en dat men zich in dezen evenmin moet laten verschalken door de vleijende vormen der diplomatie, als door eene eventuele bedreiging van de nieuw aangeknoopte betrekkingen weder af te breken.

UTRECHT den 8 Julij.

Wij hebben brieven uit Curaçao, van den 11 Mei, waarin ons de volgende berigten worden medegedeeld:

